

Türkiye Cumhuriyeti ile İtalya Cumhuriyeti Arasında Gelir Üzerinden Alınan Vergilerde Çifte Vergilendirmeyi Önleme ve Vergi Kaçakçılığına Engel Olma Anlaşmasının Onaylanmasının Uygun Bulunduğuna Dair Kanun

(Resmî Gazete ile yayımı : 21.5.1991 Sayı : 20877)

Kanun No.
3740

Kabul Tarihi
9.5.1991

MADDE 1. — 27 Temmuz 1990 tarihinde Ankara’da imzalanan “Türkiye Cumhuriyeti ile İtalya Cumhuriyeti Arasında Gelir Üzerinden Alınan Vergilerde Çifte Vergilendirmeyi Önleme ve Vergi Kaçakçılığına Engel Olma Anlaşması”nın onaylanması uygun bulunmuştur.

MADDE 2. — Bu Kanun yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

MADDE 3. — Bu Kanun hükümlerini Bakanlar Kurulu yürütür.

**TÜRKİYE CUMHURİYETİ İLE İTALYA CUMHURİYETİ ARASINDA GELİR
ÜZERİNDEN ALINAN VERGİLERDE ÇİFTE VERGİLENDİRMEYİ
ÖNLEME VE VERGİ KAÇAKÇILIĞINA ENGEL OLMA ANLAŞMASI**

TÜRKİYE CUMHURİYETİ HÜKÜMETİ

ve

İTALYA CUMHURİYETİ HÜKÜMETİ

Gelir üzerinden alınan vergilerde çifte vergilendirmeyi önleyen ve vergi kaçakçılığına engel olan bir Anlaşma yapmak isteğiyle

AŞAĞIDAKİ TEDBİRLER ÜZERİNDE ANLAŞMAYA VARMIŞLARDIR :

Bölüm I

ANLAŞMANIN KAPSAMI

Madde 1

KİŞİLERE İLİŞKİN KAPSAM

Bu Anlaşma Âkit Devletlerden birinin veya her ikisinin mukimi olan kişilere uygulanacaktır.

Madde 2

KAVRANAN VERGİLER

1. Bu Anlaşma, hangisinde, ne şekilde alındığına bakılmaksızın, her bir Âkit Devlette veya politik alt bölümünde, ya da mahallî idarelerde gelir üzerinden alınan vergilere uygulanacaktır.

2. Menkul veya gayrimenkul varlıkların devrinden doğan kazançlara uygulanan vergiler ile ücretin veya maaşın toplam tutarı üzerinden müteşebbise ödenen vergiler ve bunun yanısıra sermaye değer artışlarına uygulanan vergiler dahil olmak üzere, toplam gelir veya gelirin unsurları üzerinden alınan tüm vergiler, gelirden alınan vergiler olarak kabul edilecektir.

3740

9.5.1991

3. Anlaşmanın uygulanacağı şu anda mevcut vergiler özellikle :

a) Türkiye’de :

(i) Gelir vergisi;

(ii) Kurumlar vergisi;

(iii) Savunma sanayii destekleme fonu;

(iv) Sosyal yardımlaşma ve dayanışmayı teşvik fonu;

(v) Çıraklık, meslekî ve teknik eğitimi geliştirme ve yaygınlaştırma fonu;

(bundan böyle “Türk vergisi” olarak bahsedilecektir)

b) İtalya’da :

(i) Gelir vergisi;

(ii) Kurumlar vergisi;

(iii) Mahallî gelir vergisi;

Kaynakta tevkif suretiyle tahsil edilsin veya edilmesin;

(Bundan böyle “İtalyan vergisi” olarak bahsedilecektir)

4. Bu Anlaşma aynı zamanda, Anlaşmanın imza tarihinden sonra mevcut vergilere ilave olarak veya onların yerine alınan ve mevcut vergilerle aynı nitelikte olan veya onlara önemli ölçüde benzeyen vergilere de uygulanacaktır. Âkit Devletlerin yetkili makamları, vergi mevzuatında yapılan önemli değişiklikleri birbirlerine bildireceklerdir.

Bölüm II

TANIMLAR

Madde 3

GENEL TANIMLAR

1. Bu Anlaşmanın amaçları yönünden, metin aksini öngörmedikçe :

a) (i) “Türkiye” terimi, Türkiye Kanunlarının yürürlükte olduğu hertürlü saha, bunun yanı sıra uluslararası hukuk uyarınca Türkiye’nin üzerinde doğal kaynaklarını arama ve işletme hakkına sahip olduğu kıta sahanlığı da dahil olmak üzere, Türkiye Cumhuriyeti egemenlik alanını ifade eder;

(ii) “İtalya” terimi, İtalya Cumhuriyetini ve mutad uluslararası hukuka göre İtalya karasuları dışında kalan her türlü sahayı ve İtalya’nın deniz yatağında, toprak altında ve doğal zenginliklerinde haklarını icra edebileceği bir alan olarak tescil edilebilen alanı ifade eder.

b) “Bir Âkit Devlet” ve “diğer Âkit Devlet” terimleri, metnin gereğine göre, Türkiye veya İtalya anlamına gelir;

c) “Vergi” terimi, bu Anlaşmanın 2 nci maddesinde kavranan vergi anlamına gelir;

d) “Kişi” terimi, bir gerçek kişiyi, şirketi ve kişilerin oluşturduğu diğer herhangi bir kuruluşu kapsamına alır;

e) “Şirket” terimi, herhangi bir kurum veya vergileme yönünden kurum olarak muamele gören herhangi bir kuruluş anlamına gelir;

f) “Vatandaş” terimi,

(i) Türkiye yönünden, Türk Vatandaşlık Kanunu gereğince Türk Vatandaşlığını elde eden bütün gerçek kişileri ve Türkiye’de yürürlükte olan mevzuat gereğince statü kazanan bütün hükmi şahısları, ortaklıkları ve dernekleri;

(ii) İtalya yönünden, İtalyan Vatandaşlığını elde eden bütün gerçek kişileri, İtalya’da yürürlükte olan mevzuat gereğince statü kazanan bütün hükmi şahısları, ortaklıkları ve dernekleri ifade eder.

g) “Bir Âkit Devletin teşebbüsü” ve “diğer Âkit Devletin teşebbüsü” terimleri sırasıyla, bir Âkit Devletin mukimi tarafından işletilen teşebbüs ve diğer Âkit Devlet Mukimi tarafından işletilen teşebbüs anlamına gelir.

h) “Yetkili makam” terimi,

(i) Türkiye yönünden, Maliye ve Gümrük Bakanlığını;

(ii) İtalya yönünden, Maliye Bakanlığını ifade eder.

i) “Uluslararası trafik” terimi, bir Âkit Devletin bir teşebbüsü tarafından gemi, uçak veya kara nakil vasıtası işletilerek yapılan taşımacılığı ifade eder. Şu kadar ki, yalnızca diğer Âkit Devletin sınırları içinde gerçekleştirilen gemi, uçak veya kara nakil vasıtası işletmeciliği bu kapsama dahil değildir.

2. Bir Âkit Devletin bu Anlaşmayı uygulaması bakımından, metin aksini öngörmedikçe, Anlaşmada tanımlanmamış her terim, bu Anlaşmaya konu teşkil eden vergilerin yer aldığı Devletin mevzuatında öngörülen anlamı taşır.

Madde 4

MUKİM

1. Bu Anlaşmanın amaçları bakımından, “bir Âkit Devletin mukimi” terimi, o Devletin mevzuatı gereğince ev, ikametgâh, kanunî merkez, iş merkezi veya benzer yapıda diğer herhangi bir kriter nedeniyle vergi mükellefiyeti altına giren kişi anlamına gelir. Fakat bu deyim, o Devletin vergi mükellefiyeti altına sadece sözkonusu Devlette gelir elde ettiği için giren kişileri kapsamına almaz.

2. 1 inci fıkra hükümleri dolayısıyla bir gerçek kişi her iki Âkit Devlette de mukim olduğunda, bu kişinin statüsü aşağıdaki kurallara göre belirlenecektir :

a) Bu kişi, daimî olarak kalabileceği bir meskenin bulunduğu Devletin mukimi kabul edilecektir. Eğer bu kişinin her iki Devlette de daimî olarak kalabileceği bir meskeni varsa, bu kişi kişisel ve ekonomik ilişkilerinin daha yakın olduğu Devletin mukimi kabul edilecektir (hayatî menfaatlerin merkezi);

b) Eğer kişinin hayatî menfaatlerinin merkezinin yer aldığı Devlet saptanamazsa veya kişinin her iki Devlette de daimî olarak kalabileceği bir meskeni yoksa, bu kişi kalmayı adet edindiği evin bulunduğu Âkit Devletin mukimi kabul edilecektir;

c) Eğer kişinin her iki Âkit Devlette de kalmayı adet edindiği bir ev varsa veya her iki Devlette de böyle bir ev sözkonusu değilse, bu kişi vatandaşı bulunduğu Devletin mukimi kabul edilecektir;

d) Eğer kişi her iki Devletin de vatandaşıysa veya aksine her iki Devletin de vatandaşı değilse, Âkit devletlerin yetkili makamları sorunu karşılıklı anlaşmayla çözeceklerdir.

3. 1 inci fıkra hükümleri dolayısıyla gerçek kişi dışındaki bir kişi her iki Âkit Devletin de mukimi olduğunda, bu kişi fiili iş merkezinin bulunduğu Âkit devletin mukimi kabul edilecektir. Bununla beraber, bu kişi Devletlerin birinde fiili iş merkezine, diğerinde kanunî merkeze sahip olduğunda, sözkonusu kişinin kanunî merkezinin gerçekten fiili iş merkezi olarak dikkate alınıp alınamayacağını Âkit Devletlerin yetkili makamları karşılıklı anlaşmayla tespit edeceklerdir.

Madde 5

İŞYERİ

1. Bu Anlaşmanın amaçları bakımından "işyeri" terimi, bir teşebbüsün işinin tamamen veya kısmen yürütüldüğü işe ilişkin sabit bir yer anlamına gelir.

2. "İşyeri" terimi özellikle şunları kapsamına alacaktır :

- a) Yönetim yeri;
- b) Şube;
- c) Büro;
- d) Fabrika;
- e) Atelye;
- f) Maden ocağı, petrol veya doğal gaz kuyusu, taş ocağı veya doğal kaynakların çıkarıldığı diğer herhangi bir yer;
- g) (i) Altı ayı aşan bir süre devam eden inşaat şantiyesi, yapım, veya montaj projesi veya bunlarla ilgili kontrol faaliyetleri;

(ii) Bir teşebbüs tarafından, hizmetli veya diğer personel çalıştırılmak suretiyle ifa edilen ve hizmetin ifa edildiği ülkede (aynı veya benzer proje için) herhangi bir 12 aylık dönemde toplam altı ayı aşan süre veya süreler devam eden, danışmanlık hizmetleri de dahil, hizmetler.

3. "İşyeri" teriminin aşağıdaki hususları kapsamadığı kabul edilecektir :

- a) Teşebbüs olanaklarının yalnızca malların veya ticarî eşyanın depolanması, teşhiri veya teslimi amacıyla kullanılması;
- b) Teşebbüse ait mal ve ticarî eşya stoklarının yalnızca depolama, teşhir veya teslim amacıyla elde tutulması;
- c) Teşebbüse ait mal ve ticarî eşya stoklarının yalnızca bir başka teşebbüse işlettilmesi amacıyla elde tutulması;
- d) İşe ilişkin sabit bir yerin yalnızca teşebbüse mal veya ticarî eşya satın alma veya bilgi toplama amacıyla elde tutulması;
- e) İşe ilişkin sabit bir yerin teşebbüs için yalnızca hazırlayıcı veya yardımcı karakter taşıyan reklam, bilgi sağlama, bilimsel araştırma veya benzeri faaliyetler için elde tutulması.

4. 5 inci fıkra hükmünün uygulanacağı bağımsız nitelikteki acenta dışında bir kişi, bir Âkit Devlette diğer Âkit Devletin bir teşebbüsü namına hareket eder ve bu kişi :

- a) O Devlette teşebbüs adına mukavele akdetme yetkisine sahip olur ve bu yetkisini mutaden kullanırsa, söz konusu kişinin faaliyetleri teşebbüs için mal ve ticarî eşya alımı ile sınırlı olmadıkça, veya

b) Böyle bir yetkisi olmamasına rağmen, teşebbüs adına düzenli olarak sevki ettiği mal ve ticarî eşyadan ilk bahsedilen Âkit Devlette stok bulundursa, ilk bahsedilen Âkit Devlette bir işyerine sahip kabul olunacaktır.

5. Bir Âkit Devletin bir teşebbüsü diğer Devlette işlerini yalnızca, kendi işlerine olağan şekilde devam eden bir simsar, bir genel komisyon acentası veya bağımsız statüde diğer herhangi bir acenta vasıtasıyla yürüttüğü için diğer Âkit Devlette bir işyerine sahip kabul olunmayacaktır.

6. Bir Âkit Devletin mukimi olan bir şirket, diğer Âkit Devletin mukimi olan veya (bir işyeri vasıtasıyla veya diğer bir şekilde) diğer Âkit Devlette ticarî faaliyette bulunan bir şirketi kontrol eder, ya da onun tarafından kontrol edilirse, şirketlerden herhangi biri diğeri için bir işyeri oluşturmayacaktır.

Bölüm III

GELİRLERİN VERGİLENDİRİLMESİ

Madde 6

GAYRİMENKUL VARLIKLARDAN ELDE EDİLEN GELİR

1. Bir Âkit Devlet mukiminin diğer Âkit Devlette bulunan gayrimenkul varlıklardan elde ettiği gelir (tarım ve ormancılıktan elde edilen gelir dahil), bu diğer Devlette vergilendirilebilir.

2. “Gayrimenkul varlık” terimi, bahse konu varlığın yer aldığı Âkit Devletin mevzuatına göre tanımlanacaktır. Terim her halükarda gayrimenkul varlığa müteferri varlıkları, tarım ve ormancılıkta kullanılan araçları ve hayvanları, bunun yanı sıra özel hukuk hükümlerinin uygulanacağı gayrimenkul mülkiyetine ilişkin hakları kapsayacaktır. Gayrimenkul intifa hakları ve maden ocaklarının, kaynakların ve diğer doğal kaynakların işletme hakkından veya işletilmesinden doğan sabit, ya da değişken ödemeler üstündeki haklar da gayrimenkul varlık olarak dikkate alınacaktır. Gemiler, vapurlar ve uçaklar gayrimenkul varlık sayılmayacaktır.

3. 1 inci fıkra hükümleri, gayrimenkul varlığın doğrudan kullanımından, kiralanmasından veya diğer herhangi bir şekilde kullanımından elde edilen gelire uygulanacaktır.

4. 1 inci ve 3 üncü fıkra hükümleri aynı zamanda, bir teşebbüsün gayrimenkul varlıklardan elde ettiği gelir ile serbest meslek faaliyetlerinin icrasında kullanılan gayrimenkul varlıklardan elde edilen gelire de uygulanacaktır.

Madde 7

TİCARİ KAZANÇLAR

1. Bir Âkit Devlet teşebbüsüne ait kazanç, sözkonusu teşebbüs diğer Âkit Devlette yer alan bir işyeri vasıtasıyla ticarî faaliyette bulunmadıkça, yalnızca bu (ilk bahsedilen) Devlette vergilendirilecektir. Eğer teşebbüs yukarıda bahsedilen şekilde ticarî faaliyette bulunursa, kazanç diğer Devlette, sadece işyerine atfedilebilen miktarla sınırlı olmak üzere, vergilendirilebilir.

2. 3 üncü fıkra hükümleri saklı kalmak üzere, bir Âkit Devlet teşebbüsü diğer Âkit Devlette yer alan bir işyeri vasıtasıyla ticarî faaliyette bulunduğu anda, bu işyerine her iki Âkit Devlette de, eğer bu işyeri, aynı veya benzer koşullar altında, aynı veya benzer faaliyetlerde bulunan tamamen ayrı ve bağımsız bir teşebbüs olsaydı ve işyerini oluşturduğu teşebbüsten tamamen bağımsız nitelik kazansaydı, ne kazanç elde edecek idiyse, böyle bir kazanç atfedilecektir.

3740

9.5.1991

3. İşyerinin kazancı belirlenirken, işyerinin bulunduğu Devlette veya başka herhangi bir yerde yapılan ve yönetim ve genel idare giderlerini de kapsamına alan, işyerinin amaçlarına uygun düşen giderlerin indirilmesine müsaade edilecektir.

4. İşyerine, bu işyeri tarafından teşebbüs adına yalnızca mal ve ticarî eşya alınması dolayısıyla hiç bir kazanç atfedilmeyecektir.

5. Kazanç, bu Anlaşmanın başka maddelerinde düzenlenen gelir unsurlarını da kapsamına aldığı anda, o maddelerin hükümleri bu madde hükümlerinden etkilenmeyecektir.

Madde 8

ULUSLARARASI TAŞIMACILIK

1. Bir Âkit Devlet, teşebbüsünün uluslararası trafikte gemi, uçak veya kara nakil vasıtası işletilmesinden elde ettiği kazanç, yalnızca bu Devlette vergilendirilebilecektir.

2. Bu maddenin 1 inci fıkraya hükümleri, aynı zamanda bir ortaklığa, bir bağlı işletmeye veya uluslararası işletilen bir acentaya iştirak dolayısıyla elde edilen kazançlara da uygulanacaktır.

Madde 9

BAĞIMLI TEŞEBBÜSLER

1. a) Bir Âkit Devlet teşebbüsü doğrudan veya dolaylı olarak diğer Âkit Devlet teşebbüsünün yönetim, kontrol veya sermayesine katıldığında veya,

b) Aynı kişiler doğrudan veya dolaylı olarak bir Âkit Devlet teşebbüsünün ve diğer Âkit Devlet teşebbüsünün yönetim, kontrol veya sermayesine katıldığında,

ve her iki halde de, iki teşebbüsün ticarî ve malî ilişkilerinde oluşan veya empoze edilen koşullar, bağımsız teşebbüsler arasında oluşması gereken koşullardan farklılaştığında, olması gereken; fakat bu koşullar dolayısıyla kendini göstermeyen kazanç, o teşebbüsün kazancına eklenip vergilendirilebilir.

2. Bir Âkit Devletin kendi teşebbüslerinden birinde kavradığı ve vergilediği kazanç, diğer Âkit Devlette vergilendirilen bu diğer Devlet teşebbüslerinden birinin de kazancını içerebilir. Aynı zamanda bu ilk bahsedilen Devletin kavradığı kazanç, bildirilen kazanç olmayıp, bağımsız teşebbüsler arasında oluşacak ilişkiler gözönünde tutularak, sonradan bu ilk bahsedilen Devletçe yürütülen hesaplamalar sonucunda belirlenen kazanç olabilir. Böyle bir durum kendini gösterdiğinde, eğer diğer Devlet bu düzenlemenin hukukî olduğu kanaatine varırsa, sözkonusu kazanç üzerinden alınan verginin miktarında gerekli düzeltmeleri yapmak durumundadır. Bu düzeltme yapılırken, bu Anlaşmanın diğer hükümleri gözönünde tutulacak ve gerektiğinde Âkit Devletlerin yetkili makamları birbirine danışacaklardır.

Madde 10

TEMETTÜLER

1. Bir Âkit Devletin mukimi olan bir şirket tarafından diğer Âkit Devletin bir mukimine ödenen temettüler, bu diğer Devlette vergilendirilebilir.

2. Bununla beraber sözkonusu temettüler, ödemeyi yapan şirketin mukimi olduğu Âkit Devletçe de kendi mevzuatına göre vergilendirilebilir; ancak temettü elde eden kişi temettünün gerçek lehdarı ise bu şekilde alınacak vergi gayrisafi temettü tutarının yüzde 15'ini aşamaz.

3. Bu maddede kullanılan "temettü" terimi, hisse senetlerinden, intifa senetlerinden veya intifa haklarından, kurucu hisse senetlerinden veya diğer haklardan veya alacak niteliğinde olmayıp kazanca katılmayı sağlayan diğer haklardan elde edilen gelirleri, bunun yanısıra dağıtım yapan şirketin mukimi olduğu Devletin mevzuatına göre, vergileme yönünden hisse senetlerinden elde edilen gelirle aynı muameleyi gören diğer kurum haklarından elde edilen gelirleri kapsar.

4. Bir Âkit Devlet şirketi diğer Âkit Devlette yer alan bir işyeri vasıtasıyla ticarî faaliyette bulunduğu anda, bu işyerinin bulunduğu Devlette 7 nci maddeye göre vergilendirildikten sonra, kalan kısım üzerinden 2 nci fıkra gereğince de vergilendirilebilir.

5. Bir Âkit Devlet mukimi olan gerçek temettü lehdarı, temettüyü ödeyen şirketin mukim olarak bulunduğu diğer Âkit Devlette yer alan bir işyeri vasıtasıyla ticarî faaliyette bulunursa veya bu diğer Devlette bir sabit yeri kullanarak serbest meslek faaliyeti icra ederse ve sözkonusu temettü elde ediş olayı ile bu işyerinin ya da sabit yerin arasında etkin bir bağ bulunmaktaysa, 1 inci ve 2 nci fıkra hükümleri uygulama dışı kalacaktır. Bu durumda temettüler, bu diğer Âkit Devlette, bu Devletin mevzuatına göre vergilendirilebilir.

6. Bu maddenin 4 üncü fıkrası hükümleri saklı kalmak üzere bir Devlet mukimi olan bir şirket diğer Devletten kazanç veya gelir elde ettiğinde, bu diğer Devlet, bu şirket tarafından ödenen temettüler üzerinden herhangi bir vergi alamaz. Bunun istisnasını sözkonusu temettülerin bu diğer Devletin mukimlerinden birine ödenmesi veya temettü elde ediş olayı ile bu diğer devlette bulunan bir işyeri veya sabit yer arasında etkin bir bağ bulunması oluşturur. Aynı şekilde bu diğer Devlet, bu şirketin dağıtılmamış kazançları üzerinden de bir dağıtılmayan kazanç vergisi alamaz. Dağıtılan temettülerin veya dağıtılmamış kazancın tamamen veya kısmen bu diğer Devlette elde edilen kazançtan oluşması durumu değiştirmez.

Madde 11

FAİZ

1. Bir Âkit Devlette doğan ve diğer Âkit Devletin bir mukimine ödenen faiz, bu diğer Devlette vergilendirilebilir.

2. Bununla beraber, bu faiz elde edildiği Âkit Devlette ve o Devletin mevzuatına göre de vergilendirilebilir; ancak, faiz elde eden kişi faizin gerçek lehdarı ise, bu şekilde alınacak vergi faizin gayrisafi tutarının yüzde 15'ini aşmayacaktır.

3. Bu maddede kullanılan "faiz" terimi, ipotek garantisine bağlı olsun olmasın veya kazancı paylaşma hakkını fânisin tanımamasın, devlet tahvillerinden, tahvillerden veya bonolardan ve her çeşit alacaktan doğan gelir ile bu gelirin elde edildiği Devletin vergi mevzuatına göre ikrazat geliri sayılan diğer bütün gelirleri kapsar.

4. Bir Âkit Devlet mukimi olan gerçek faiz lehdarı, faizin elde edildiği diğer Âkit Devlette sahip olduğu bir işyeri vasıtasıyla ticarî faaliyette bulunursa veya bu diğer Devlette bir sabit yeri kullanarak serbest meslek faaliyeti icra ederse ve sözkonusu faize ilişkin alacak ile bu işyeri veya sabit yer arasında etkin bir bağ bulunmaktaysa, 1 inci ve 2 nci fıkra hükümleri uygulama dışı kalacaktır. Böyle bir durumda faiz, bu diğer Âkit Devlette, bu devletin mevzuatına göre vergilendirilebilir.

5. Bir Devlet'in kendisi, politik veya idari alt bölümü, mahallî idaresi veya mukimi tarafından ödenen faizin o Âkit Devlette elde edildiği kabul olunacaktır. Bununla beraber, faiz ödeyen kişi, bir Âkit Devletin mukimi olsun ya da olmasın, bir Âkit Devlette faiz ödemeye neden olan borç-alacak ilişkisiyle bağlantılı bir işyerine veya sabit yere sahip olduğunda ve faiz bu işyerinden veya sabit yerden kaynaklandığında, sözkonusu faizin işyerinin veya sabit yerin bulunduğu Âkit Devlette elde edildiği kabul olunacaktır.

6. Alacak karşılığında ödenen faizin miktarı, ödeyici ile gerçek lehdar arasında veya her ikisi ile bir başka kişi arasında varolan özel ilişki nedeniyle, böyle bir ilişkinin olmadığı durumlarda ödeyici ve lehdar arasında kararlaştırılacak miktarı aştuğunda, bu madde hükümleri en son bahsedilen miktara uygulanacaktır. Bu durumda ilave ödeme, bu Anlaşmanın diğer hükümleri de dikkate alınarak, her bir Âkit Devletin mevzuatına göre vergilendirilecektir.

Madde 12

GAYRİMADDİ HAK BEDELLERİ

1. Bir Âkit Devlette doğan ve diğer Âkit Devletin bir mukimine ödenen gayrimaddî hak bedelleri, bu diğer Devlette vergilendirilebilir.

2. Bununla beraber, sözkonusu gayrimaddî hak bedelleri elde edildikleri Âkit Devlette ve o Devletin mevzuatına göre de vergilendirilebilir; ancak, gayrimaddî hak bedeli elde eden kişi gayrimaddî hak bedelinin gerçek lehdarı ise, bu şekilde alınacak vergi, gayrimaddî hak bedelinin gayrisafi tutarının yüzde 10'unu aşmayacaktır.

3. Bu maddede kullanılan "gayrimaddî hak bedelleri" terimi, sinema filmleri, radyo-televizyon yayınlarında kullanılan filmler ve bantlar dahil olmak üzere edebi, artistik, bilimsel her çeşit telif hakkının veya her çeşit patentin, alameti farikanın, desen veya modelin, planın, gizli formül veya üretim yönteminin veya sınai, ticari, bilimsel tecrübeye dayalı bilgi birikiminin kullanma imtiyazı, kullanma hakkı veya satışı ile sınai, ticari, bilimsel teçhizatın kullanma imtiyazı veya kullanma hakkı karşılığında ödenen her türlü bedelleri kapsar.

4. Bir Âkit Devlet mukimi olan gayrimaddî hak bedelinin gerçek lehdarı sözkonusu bedelin elde edildiği diğer Âkit Devlette yer alan bir işyeri vasıtasıyla ticarî faaliyette bulunursa veya bu diğer Devlette bir sabit yeri kullanarak serbest meslek faaliyeti icra ederse ve sözkonusu bedelin ödendiği hak veya varlık ile bu işyeri veya sabit yer arasında etkin bir bağ bulunmaktaysa, 1 inci ve 2 nci fıkra hükümleri uygulama dışı kalacaktır. Böyle bir durumda gayrimaddî hak bedelleri, bu diğer Âkit Devlette bu Devletin mevzuatına göre vergilendirilebilir.

5. Bir Devletin kendisi, politik veya idarî alt bölümü, mahallî idaresi veya mukimi tarafından ödenen gayrimaddî hak bedelinin o Âkit Devlette elde edildiği kabul olunacaktır. Bununla beraber, gayrimaddî hak bedelini ödeyen kişi, bir Âkit Devletin mukimi olsun ya da olmasın, bir Âkit Devlette gayrimaddî hak bedelini ödemeye neden olan hak veya varlık ile bağlantılı bir işyerine veya sabit bir yere sahip olduğunda ve bu gayrimaddî hak bedeli bu işyerinden veya sabit yerden kaynaklandığında; sözkonusu gayrimaddî hak bedelinin, işyerinin veya sabit yerin bulunduğu Devlette elde edildiği kabul olunacaktır.

6. Kullanım, hak veya bilgi karşılığında ödenen gayrimaddî hak bedelinin miktarı, ödeyici ile gerçek lehdar arasında veya her ikisi ile bir başka kişi arasında varolan özel ilişki nedeniyle, böyle bir ilişkinin olmadığı durumlarda ödeyici ve gerçek lehdar arasında kararlaştırılacak miktarı aştığında, bu madde hükümleri en son bahsedilen miktara uygulanacaktır. Bu durumda ilave ödeme, bu Anlaşmanın diğer hükümleri de dikkate alınarak, her bir Âkit Devletin mevzuatına göre vergilendirilebilecektir.

Madde 13

SERMAYE DEĞER ARTIŞ KAZANÇLARI

1. Bir Âkit Devlet mukimince, diğer Âkit Devlette yer alan ve 6 ncı maddede tanımlanan bir gayrimenkul varlığın elden çıkarılmasından elde edilen kazanç bu diğer Devlette vergilendirilebilir.

2. Bir Âkit Devlet teşebbüsünün diğer Âkit Devlette sahip olduğu bir işyerinin ticarî varlığına dahil menkul varlıkların veya bir Âkit Devlet mukiminin diğer Âkit Devlette serbest meslek faaliyeti icra etmek üzere kullandığı bir sabit yere ait menkul varlıkların elden çıkarılmasından doğan kazanç, bu işyerinin (yalnız veya tüm teşebbüsle birlikte) veya sabit yerin elden çıkarılmasından doğan kazanç da dahil olmak üzere, bu diğer Devlette vergilendirilebilir.

3. Bir Âkit Devlet teşebbüsünce uluslararası trafikte işletilen gemi, uçak ve kara nakil vasıtalarının veya sözkonusu gemi, uçak ve kara nakil vasıtalarının işletilmesiyle ilgili menkul varlıkların elden çıkarılmasından doğan kazanç, yalnızca bu Devlette vergilendirilebilecektir.

4. 1 inci, 2 nci ve 3 üncü fıkralarda değinilenler dışında kalan varlıkların elden çıkarılmasından doğan kazanç yalnızca, elden çıkarmanın mukim olduğu Âkit Devlette vergilendirilebilecektir.

5. 4 üncü fıkrâ hükümleri, Devletlerden birinin, diğer Âkit Devletin bir mukimince ilk bahsedilen Devlette mukim bir şirketin ihraç ettiği hisse senetlerinin veya tahvillerin (o Devletin bir menkul kıymetler borsasına kaydedilmiş hisse senetleri ve tahvilleri hariç) ilk bahsedilen Devletin bir mukimine devredilmesi dolayısıyla elde edilen kazançlar üzerinden kendi mevzuatına göre vergi alma hakkını etkilemeyecektir. Ancak bunun için, hisse senetlerinin veya tahvillerin iktisabı ile elden çıkarılması arasındaki sürenin bir yılı geçmemesi gerekir.

Madde 14

SERBEST MESLEK FAALİYETLERİ

1. Bir Âkit Devlet mukiminin serbest meslek faaliyetleri veya bağımsız nitelikteki diğer faaliyetler dolayısıyla elde ettiği gelir, yalnız bu Devlette vergilendirilebilecektir. Bununla beraber, eğer bu faaliyetler diğer Devlette icra edilirse ve eğer :

a) Kişi bu diğer Devlette bu faaliyetleri icra etmek için sürekli kullanabileceği bir sabit yere sahip ise; veya

b) Kişi bu diğer Devlette, sözkonusu hizmet veya faaliyetleri icra etmek amacıyla 12 aylık herhangi bir kesintisiz dönemde, bir veya birkaç seferde 183 gün veya daha fazla kalırsa, söz konusu gelir, aynı zamanda diğer Âkit Devlette de vergilendirilebilir.

3740

9.5.1991

Böyle bir durumda, olayına göre ya yalnızca sözkonusu sabit yere atfedilebilen gelir, ya da yalnızca bu diğer Devlette bulunulan süre içinde icra edilen hizmet veya faaliyetlerden elde edilen gelir, bu diğer Devlette vergilendirilebilir.

2. Bir Âkit Devlet teşebbüsünün serbest meslek faaliyetleri veya benzer nitelikteki diğer faaliyetler dolayısıyla elde ettiği gelir, yalnız bu Devlette vergilendirilebilecektir. Bununla beraber, eğer bu faaliyetler diğer Devlette icra edilirse ve eğer :

a) Teşebbüs, bu hizmet veya faaliyetleri icra etmek üzere bu diğer Devlette bir işyerine sahip olursa; veya

b) Hizmetlerin icra edildiği süre veya süreler, herhangi bir kesintisiz 12 aylık dönemde toplam 183 günü aşarsa,

sözkonusu gelir, aynı zamanda bu diğer Âkit Devlette de vergilendirilebilir.

Böyle bir durumda, olayına göre, ya yalnızca sözkonusu işlerine atfedilebilen gelir, ya da yalnızca bu diğer Devlette icra edilen hizmet veya faaliyetlere atfedilebilen gelir, bu diğer Devlette vergilendirilebilir. Her iki durumda da, bu teşebbüs, sözkonusu gelir dolayısıyla bu diğer Âkit Devlette bu Anlaşmanın 7 nci maddesi hükümlerine göre vergilendirilmeyi, yani sözkonusu gelir bu diğer Devlette bulunan bir işyerine atfedilebilirmiş gibi vergilendirilmeyi tercih edebilir. Bu tercih, bu diğer Devletin sözkonusu gelir üzerinden tevkif suretiyle vergi alma hakkını etkilemeyecektir.

3. “Serbest meslek faaliyetleri” terimi, özellikle bağımsız olarak yürütülen bilimsel, edebi, artistik, eğitici ve öğretici faaliyetleri, bunun yanı sıra, doktorların, avukatların, mühendislerin, mimarların, dişçilerin, muhasebecilerin bağımsız faaliyetlerini ve özel meslekî bilgi ve maharet gerektiren diğer faaliyetleri kapsamına alır.

Madde 15

BAĞIMLI FAALİYETLER

1. 16, 18, 19, 20 ve 21 inci madde hükümleri saklı kalmak üzere, bir Âkit Devlet mukiminin bir hizmet akdi dolayısıyla elde ettiği ücret, maaş ve diğer benzeri menfaatler, bu hizmet diğer Âkit Devlette ifa edilmedikçe, yalnız ilk bahsedilen Devlette vergilendirilebilecektir. Eğer hizmet diğer Devlette ifa edilirse, buradan elde edilen gelir diğer Devlette vergilendirilebilir.

2. 1 inci fıkra hükümlerine bakılmaksızın, bir âkit Devlet mukiminin diğer Âkit Devlette ifa ettiği hizmet dolayısıyla elde ettiği gelir, eğer :

a) Gelir elde eden kişi, bu diğer Devlette bir takvim yılı içinde bir veya bir kaç seferde toplam 183 günü aşmamak üzere kalırsa, ve

b) Ödeme, bu diğer Devletin mukimi olmayan bir işveren tarafından veya böyle bir işveren adına yapılırsa, ve

c) Ödeme, işverenin diğer Devlette sahip olduğu bir işyerinden veya sabit yerden yapılmazsa,

yalnızca ilk bahsedilen Devlette vergilendirilebilecektir.

3. Bu maddenin bundan önceki hükümlerine bakılmaksızın, bir Âkit Devlet mukiminin, diğer Âkit Devletin bir teşebbüsü tarafından uluslararası trafikte işletilen bir gemi, uçak veya kara nakil vasıtasında ifa edilen hizmet dolayısıyla elde edilen gelir, bu diğer Devlette vergilendirilebilir.

Madde 16

MÜDÜRLERE YAPILAN ÖDEMELER

Bir Âkit Devlet mukiminin diğer Âkit Devlet mukimi olan bir şirketin yönetim kurulu üyesi olması dolayısıyla elde ettiği ücret ve diğer benzeri ödemeler, bu diğer Devlette vergilendirilebilir.

Madde 17

ARTİST VE SPORCULAR

1. 14 ve 15 inci madde hükümleriyle bağlı kalınmaksızın, bir Âkit Devlet mukimi olan, tiyatro, sinema, radyo, televizyon artistliği yapan veya müzisyen olarak çalışan bir sanatçının veya bir sporcunun diğer Âkit Devlette icra ettiği bu nitelikteki şahsi faaliyetleri dolayısıyla elde ettiği gelir, bu diğer Devlette vergilendirilebilir.

2. Bir sanatçının ya da sporcunun icra ettiği bu nitelikteki faaliyetlerden doğan gelir, sanatçı veya sporcunun kendisine değil de bir başkasına yönelirse, bu gelir, 7, 14 ve 15 inci madde hükümleriyle bağlı kalınmaksızın, sanatçı ya da sporcunun faaliyetlerinin icra edildiği Âkit Devlette vergilendirilebilir.

3. Sanatçı ve sporcuların bir Âkit Devlette icra ettikleri faaliyetlerden elde ettikleri gelire, bu Devlette yapılan söz konusu ziyaretin diğer Âkit Devlete, politik veya idari alt bölümüne ya da mahallî idaresine ait kamusal fonlardan önemli ölçüde desteklenmesi halinde, 1 inci ve 2 nci fıkra hükümleri uygulanmayacaktır.

Madde 18

EMEKLİ MAAŞLARI

1. Bu anlaşmanın 19 uncu maddesinin 2 nci fıkrası hükümleri saklı kalmak üzere, bir Âkit Devlet mukimine geçmiş çalışmalarının karşılığında ödenen emekli maaşları ile sağlanan diğer benzeri menfaatler ve bu kişiye yapılan düzenli ödemeler yalnızca bu Devlette vergilendirilebilecektir.

2. “Düzenli ödeme” terimi, para veya parayla ölçülebilir bir menfaat karşılığında tam ve yeterli ödemede bulunma taahhüdünü mutazammın ömür boyu ve belirli ya da belirlenebilir bir süre, belirli zamanlarda düzenli olarak ödenecek olan belli bir meblağı ifade eder.

Madde 19

KAMU GÖREVLERİ

1. (a) Bir gerçek kişinin bir Âkit Devlete veya politik veya idari alt bölümüne ya da mahallî idaresine yapmış olduğu hizmetler karşılığında o Devlet, alt bölümü veya mahallî idaresi tarafından sağlanan -emekli maaşı dışında kalan- menfaatler yalnızca bu Devlette vergilendirilebilecektir.

(b) Bu maddenin 1. — a) alt bendi hükümlerine bakılmaksızın, hizmet diğer Devlete verildiğinde ve hizmeti veren gerçek kişi bu diğer Âkit Devletin mukimi olduğunda, sağlanan bu türden menfaatler, yalnızca bu diğer Âkit Devlette vergilendirilebilecektir. Ancak bu kişinin;

3740

9.5.1991

- (i) İlk bahsedilen Devletin vatandaşı olmayıp, bu Devletin uyruğu olması; veya
- (ii) İlk bahsedilen Devletin vatandaşı olmayıp yalnızca hizmet vermek için bu diğer Devletin mukimi durumuna geçmemiş olması zorunludur.

2. (a) Bir Âkit Devlet, politik veya idarî alt bölümü veya mahallî idaresi tarafından ya da bunlarca oluşturulmuş bir fondan; bu Devlete, alt bölümüne veya mahallî idaresine verilen hizmetler karşılığında herhangi bir gerçek kişiye ödenen emekli maaşları, yalnızca bu Devlette vergilendirilebilecektir.

(b) Bu maddenin 2. — a) alt bendi hükümlerine bakılmaksızın, sözkonusu gerçek kişinin diğer Âkit Devletin vatandaşı ve mukimi olması halinde, bu emekli maaşı yalnızca diğer Âkit Devlette vergilendirilebilecektir.

3. Âkit Devletlerden birinde, politik veya idarî alt bölümünde veya mahallî idaresinde yürütülen ticarî faaliyetle bağlantılı olan hizmetler karşılığında ödenen emekli maaşlarına ve elde edilen diğer menfaatlere bu Anlaşmanın 15, 16 ve 18 inci madde hükümleri uygulanacaktır.

Madde 20

PROFESÖRLER VE ÖĞRETMENLER

Bir Âkit Devleti ziyareti sırasında veya ziyaretinden hemen önce diğer Âkit Devletin mukimi olan ve bir üniversite, yüksek okul, okul veya diğer eğitim kuruluşunda öğretim veya araştırma yapmak amacıyla iki yılı aşmayan bir süre için geçici olarak bulunan profesör veya öğretmen, sözkonusu öğretim veya araştırma karşılığında elde ettiği her türlü menfaat dolayısıyla ilk bahsedilen Âkit Devlette vergilendirilmeyecektir. Ancak, bunun için, sözkonusu menfaatin ilk bahsedilen Âkit Devletin dışındaki kaynaklardan elde edilmesi şarttır.

Madde 21

ÖĞRENCİLER

Bir Âkit Devleti ziyareti sırasında veya ziyaretinden hemen önce diğer Âkit Devletin mukimi durumunda olan ve ilk bahsedilen Devlette yalnızca eğitim veya meslekî öğrenim amacıyla bulunan öğrenci veya stajyerin, geçimini, eğitim ya da meslekî öğrenimlerini sağlayabilmesi için bu Devletin dışındaki kaynaklardan elde ettiği her türlü menfaat bu Devlette vergilendirilmeyecektir.

Madde 22

DİĞER GELİRLER

Bir Âkit Devlet mukiminin, nerede doğarsa doğsun, bu Anlaşmanın bundan önceki maddelerinde ele alınmayan gelir unsurları yalnızca diğer Âkit Devlette vergilendirilebilecektir.

Bölüm IV

Madde 23

ÇİFTE VERGİLENDİRMEİNİN ÖNLENMESİ

1. Çifte vergilendirmenin bu maddenin aşağıdaki fıkraları uyarınca önleneceği yönünde uzlaşmıştır.

3740

9.5.1991

2. Türkiye yönünden;

Bir Türkiye mukimi, bu Anlaşma hükümleri uyarınca hem Türkiye'de hem de İtalya'da vergilendirilebilen bir gelir elde ettiğinde, Türkiye, Türk vergi mevzuatının yabancı vergilerin mahsubuna ilişkin hükümleri saklı kalmak kaydıyla (bu hükümler Anlaşmanın genel prensiplerini etkilemeyecektir), bu kişinin gelirin e isabet eden vergiden İtalya'da gelir üzerinden ödenen verginin mahsubuna müsaade edecektir.

Bununla beraber, sözkonusu mahsup, İtalya'da vergilendirilebilen gelir için, Türkiye'de mahsuptan önce hesaplanan gelir vergisi miktarını aşmayacaktır.

Bununla beraber, gelir unsurları, Türkiye'de, Türk vergi mevzuatı uyarınca, lehdarın talebi üzerine nihai vergi tevfiyatına tabi tutulduğunda, bahsedilen vergi için hiç bir mahsup hakkı verilmeyecektir.

3. İtalya yönünden;

Bir İtalya mukimi, Türkiye'de vergilendirilebilir bir gelir unsuru elde ettiğinde, İtalya, söz konusu gelir unsuruna uygulanacak bu Anlaşmanın 2 nci maddesinde sayılan gelir vergilerinin belirlenmesinde, bu Anlaşmanın özel hükümleri aksini öngörmedikçe, sözkonusu gelir unsurları üzerinden alınan vergileri de kapsama alabilir.

Böyle bir durumda, İtalya, Türkiye'de ödenen gelir vergisini mahsup edecek; ancak bu mahsup, sözkonusu gelir unsurları üzerinden, gelir unsurlarının toplanması sonucu alınabilecek İtalyan vergisi miktarını aşmayacaktır.

Bununla birlikte, gelir unsurları İtalya'da, İtalyan vergi mevzuatı uyarınca, lehdarın talebi ile nihai tevkifat vergisine tabi tutulduğunda, bahsedilen vergi için hiç bir mahsup hakkı verilmeyecektir.

4. Bu maddenin 2 nci ve 3 üncü fıkralarının amaçları yönünden, bir Âkit Devlette doğan ticarî kazançlar, temettüler, faiz veya gayrimaddî hak bedelleri üzerindeki vergiler, bu Devletin mevzuatı uyarınca indirim veya istisnaya tabi tutulduğunda, sözkonusu verginin aşağıdaki oranları aşmayacak şekilde ödendiği kabul edilerek indirilecek veya mahsup edilecektir :

- a) 7 nci maddede belirtilen ticarî kazançlar için % 36;
- b) 10 uncu maddede belirtilen temettülerin gayrisafi tutarları için % 15;
- c) 11 inci maddede belirtilen faizlerin gayrisafi tutarının % 15;
- d) 12 nci maddede belirtilen gayrimaddî hak bedellerinin gayrisafi tutarının % 10'u.

Bölüm V

ÖZEL HÜKÜMLER

Madde 24

AYRIM YAPILMAMASI

1. Bir Âkit Devletin vatandaşları diğer Âkit Devlette o Devletin vatandaşlarının aynı koşullarda karşı karşıya kaldıkları veya kalabilecekleri vergilemeden ve buna bağlı mükellefiyetlerden değişik veya daha ağır vergilemeye ve buna bağlı mükellefiyetlere tabi tutulmayacaklardır. Bu hüküm, 1 inci madde hükümlerine bakılmaksızın, Âkit Devletlerden birinin veya her ikisinin de mukimi olmayan kişilere de uygulanacaktır.

2. 10 uncu maddenin 4 üncü fıkrası hükümleri saklı kalmak üzere, bir Âkit Devlet teşebbüsünün diğer Âkit Devlette sahip olduğu bir işyeri, bu diğer Devletin aynı faaliyetleri yürüten bir teşebbüsüne göre daha az lehe bir vergilemeyle karşı karşıya kalmayacaktır.

Bu hüküm, bir Âkit Devletin kendi mukimlerine şahsi ve ailevi durumları dolayısıyla uyguladığı şahsi indirimleri, vergi ve matrah indirimlerini diğer Âkit Devlet mukimlerine de uygulama zorunda olduğu yönünde anlaşılmayacaktır.

3. 9 uncu maddenin 2 nci fıkrası, 11 inci maddenin 6 ncı fıkrası ve 12 nci maddenin 6 ncı fıkrası hükümlerine ilişkin uygulamalar hariç olmak üzere, bir Âkit Devlet teşebbüsünce diğer Âkit Devlet mukimine faiz, gayrimaddî hak bedeli ödemesi veya diğer ödemelerde bulunması halinde; bu teşebbüsün vergiye tabi kârı saptanırken, sanki bu ödemeler aynı koşullardaki ilk bahsedilen Devletin bir mukimine yapılmış gibi indirilmesine izin verilecektir.

4. Bir Âkit Devletin, diğer Âkit Devletin bir veya bir kaç mukimi tarafından, doğrudan doğruya veya dolaylı olarak, kısmen veya tamamen sermayesine sahip olunan veya kontrol edilen teşebbüsleri, ilk bahsedilen Devlette, benzeri teşebbüslerin tabi oldukları veya olabilecekleri vergilemeden ve buna bağlı mükellefiyetlerden değişik veya daha ağır vergilemeye ve buna bağlı mükellefiyetlere tabi tutulmayacaklardır.

5. Bu madde hükümleri, bu Anlaşmanın 2 nci maddesinde kavranan vergilere uygulanacaktır.

Madde 25

KARŞILIKLI ANLAŞMA USULÜ

1. Bir kişi, Âkit Devletlerden birinin veya her ikisinin işlemlerinin kendisi için bu Anlaşma hükümlerine uygun düşmeyen sonuçlar yarattığı veya yaratacağı kanaatine vardığında, bu Devletlerin iç hukukunda öngörülen müracaat usulleriyle bağlı kalmaksızın, durumu mukimi olduğu Âkit Devletin yetkili makamına arz edebilir. Bu kişinin durumu 24 üncü maddenin 1 inci fıkrasına uygun düşerse, o zaman vatandaşı olduğu Âkit Devletin yetkili makamına başvurabilir. Söz konusu müracaat, Anlaşma hükümlerine aykırı düşen vergilemenin tebliğini takip eden iki yıl içinde yapılmalıdır.

2. Söz konusu yetkili makam, itirazı haklı bulmakla beraber kendisi tatminkâr bir çözüme ulaşamadığı takdirde, bu Anlaşmaya ters düşen bir vergilemeyi önlemek amacıyla, diğer Âkit Devletin yetkili makamıyla karşılıklı anlaşmaya gayret sarfedecektir.

3. Âkit Devletlerin yetkili makamları, bu Anlaşmanın yorumundan veya uygulamasından kaynaklanan her türlü güçlüğü ve tereddütü karşılıklı anlaşmayla çözmek için gayret göstereceklerdir.

4. Âkit Devletlerin yetkili makamları, bundan önceki fıkralarda belirtilen hususlarda anlaşmaya varabilmek için birbirleriyle doğrudan doğruya haberleşebilirler. Anlaşmaya varabilmek için sözlü görüş alış-verişi gerekli görüldüğünde, bu görüşme Âkit Devletlerin yetkili makamlarının temsilcilerinden oluşan bir Komisyonunda yürütülebilir.

Madde 26
BİLGİ DEĞİŞİMİ

1. Âkit Devletlerin yetkili makamları, bu Anlaşma hükümlerinin yürütülmesi için gerekli olan bilgileri; bunun yanı sıra bu Anlaşmayla uyumsuzluk göstermediği sürece; vergi kaçakçılığını önlemek için gerekli olan bilgiler de dahil olmak üzere, bu Anlaşma kapsamına giren vergilerle ilgili iç mevzuat hükümlerinin yürütülmesi için gerekli olan bilgileri değişime tabi tutacaklardır. Bilgi değişimi 1 inci maddeyle sınırlı değildir. Bir Âkit Devlet tarafından alınan her türlü bilgi, o Devletin kendi iç mevzuatı çerçevesinde elde ettiği bilgiler gibi gizli tutulacak ve yalnızca bu Anlaşmada belirtilen vergilerin tahakkuk veya tahsilatına veya cebri icra ya da cezasına veya bu hususlardaki şikayet ve itirazlara bakmakla görevli kişi veya makamlara (adli makamlar ve idarî kuruluşlar dahil) verilebilecektir. Bu kişi veya makamlar, sözkonusu bilgileri yalnızca yukarıda belirtilen amaçlar doğrultusunda kullanacaklardır. Bu kişi veya makamlar, sözkonusu bilgileri mahkeme duruşmalarında veya adli kararlar alınırken açıklayabilirler.

2. 1 inci fıkra hükümleri, hiçbir surette Âkit Devletlerden birini :

- a) Kendinin veya diğer Âkit Devletin mevzuatına veya idarî alışkanlıklarına uymayacak idarî önlemler alma;
- b) Kendinin veya diğer Âkit Devletin mevzuatı veya normal idarî işlemleri çerçevesinde elde edilemeyen bilgileri sunma;
- c) Herhangi bir ticarî, sınaî, meslekî sırrı veya ticarî işlemi aleni hale getiren bilgileri veya aleniyeti kamu düzenine aykırı düşen bilgileri verme;
yükümlülüğü altına sokacak şekilde yorumlanamaz.

Madde 27

DİPLOMASİ VE KONSOLOSLUK MEMURLARI

Bu Anlaşmanın hiçbir hükmü, diplomasi ve konsolosluk memurlarının devletler hukukunun genel kuralları ve özel anlaşma hükümleri uyarınca yararlandıkları malî ayrıcalıkları etkilemeyecektir.

Madde 28

VERGİ İDARELERİ

1. Bir Âkit Devlette kaynaktan tevkif yoluyla alınan vergiler, sözkonusu vergilerin tahsilat hakkının bu Anlaşma hükümlerinden etkilenmesi halinde, mükellefin veya mükellefin mukim olduğu Devletin talebi üzerine iade edilecektir.

2. Vergi iadesine ilişkin talepler, iadeyi yapmakla yükümlü Âkit Devletin vergi iadesine ilişkin mevzuatında öngörülen belirlenmiş zamanlar içinde yerine getirilecek ve bu Anlaşmada sağlanan indirimlere ilişkin uygulamaya hak kazanılması halinde de, mükellefin mukim olduğu Âkit Devletin gerekli koşulların varlığını teyit eden resmî bir belgesi eklenecektir.

3. Âkit Devletlerin yetkili makamları, bu maddenin uygulanma şeklini, bu Anlaşmanın 25 inci maddesine göre, karşılıklı anlaşma yoluyla tespit edeceklerdir.

Bölüm VI
SON HÜKÜMLER
Madde 29
YÜRÜRLÜĞE GİRME

1. Âkit Devletlerden herbiri, bu Anlaşmanın yürürlüğe konulması için öngörülen işlemlerin tamamlandığını diğerine bildirecektir. Bu Anlaşma, bu bildirimlerden sunucusunun alındığı günü takip eden ikinci ayın birinci günü yürürlüğe girecektir.

2. Hükümleri, bu Anlaşmanın yürürlüğe girdiği yılı izleyen takvim yılın Ocak ayının birinci günü veya daha sonra başlayan herhangi bir vergilendirme dönemine ilişkin vergilere uygulanacaktır.

3. Türkiye Cumhuriyeti Hükümeti ve İtalya Cumhuriyeti Hükümeti arasında 29 Eylül 1981 tarihinde Ankara'da imzalanan ve onay belgeleri teati edilen deniz ve hava taşımacılığın-
dan sağlanan gelirlerin çifte vergilendirilmesini önlemeye ilişkin mevcut Anlaşma yürürlükten kalkacak ve bu maddenin 2 nci fıkrası hükümleri uyarınca bu Anlaşmanın uygulanacağı vergiler yönünden hüküm ifade etmeyecektir.

Madde 30
YÜRÜRLÜKDEN KALKMA

Bu Anlaşma, Âkit Devletlerden biri tarafından feshedilinceye kadar yürürlükte kalacaktır. Âkit Devletlerden biri, Anlaşmayı, Anlaşmanın yürürlüğe girme tarihinden itibaren beş yıllık bir süre geçtikten sonra, herhangi bir takvim yılının bitiminden en az altı ay önce diplomatik yollardan fesih ihbarnamesi vermek suretiyle feshedebilir. Bu durumda Anlaşma, fesih ihbarnamesinin verildiği yılı izleyen yılın Ocak ayının birinci günü veya daha sonra başlayan herhangi bir vergilendirme dönemine ilişkin vergiler için hüküm ifade etmeyecektir.

Bu hususları teyiden, iki Devletin tam yetkili temsilcileri bu Anlaşmayı imzaladılar.

Türkçe, İtalyanca ve İngilizce dillerinde, her üç metin de aynı derecede geçerli olmak üzere, Ankara'da, 27 Temmuz 1990 tarihinde iki örnek düzenlenmiştir. Ancak tereddüt halende İngilizce metin geçerli olacaktır.

TÜRKİYE CUMHURİYETİ HÜKÜMETİ İTALYA CUMHURİYETİ HÜKÜMETİ
ADINA ADINA
ALİ BOZER GIANNI DE MICHELIS
DIŞİŞLERİ BAKANI DIŞİŞLERİ BAKANI

PROTOKOL

Türkiye Cumhuriyeti ile İtalya Cumhuriyeti arasında gelir üzerinden alınan vergilerde çifte vergilendirmeyi önleme ve vergi kaçakçılığına engel olma Anlaşmasını imzalayan taraflar, aşağıdaki hükümlerin Anlaşmanın bir bölümünü oluşturduğu hususunda anlaşmışlardır.

3740

9.5.1991

I. 4 üncü Maddeye Ek :

4 üncü maddenin 1 inci fıkrasının ikinci cümlesi hükümlerine ilişkin olarak, Âkit Devletlerin birinde dar mükellef statüsüne tabi olan bir kişi, bu Anlaşma yönünden o Devlette mukim kabul edilmeyecektir.

II. 7 nci Maddeye Ek :

7 nci maddenin 1 inci fıkrasıyla ilgili olarak, bir işyerinden yapılan mal veya ticarî eşya satışının aynısı veya benzerinin gerçekleştirilmesinden veya diğer ticarî faaliyetlerin aynısı veya benzerinin yürütülmesinden elde edilen kazanç, bu işyerine atfedilebilir. Ancak bunun için bu işleme, işyerinin bulunduğu Devlette vergiden kaçınma amacıyla başvurulduğunun kanıtlanması gerekir.

III. 7 nci Maddeye Ek :

7 nci maddenin 3 üncü fıkrasıyla ilgili olarak, (gerçek harcamaların geri verilmesi hariç) işyerince, teşebbüsün merkezine veya diğer bürolarına ihtira beratı, patent veya diğer hakların kullanılması karşılığında yapılan gayrimaddi hak bedeli, ücret veya diğer benzeri ödemelerin; verilen hizmet veya yönetim karşılığında ödenen komisyonun veya bankacılık teşebbüsünün durumu hariç olmak üzere, işyerine ödünç verilen paralar karşılığında faiz olarak yapılan ödemelerin indirilmesine müsaade edilmeyecektir.

IV. 7 nci Maddeye Ek :

7 nci maddenin 3 üncü fıkrasıyla ilgili olarak, “işyerinin amaçları için yapılan giderler” ifadesi, işyerinin faaliyeti ile doğrudan doğruya bağlantılı giderleri ifade eder.

V. 10, 11 ve 12 nci Maddelere Ek :

“Gerçek lehdar” teriminin, bir üçüncü ülke mukiminin Türkiye veya İtalya’dan elde ettiği temettü, faiz ve gayrimaddî hak bedelleri açısından bu Vergi Anlaşmasından yararlanmasını önleme yönünde yoruma tabi tutulacağı, ancak bu sınırlamanın, Âkit Devletlerin mukimlerini de kapsayacak şekilde uygulanmayacağı hususunda anlaşılmıştır.

VI. 10 uncu Maddeye Ek :

10 uncu maddenin 3 üncü fıkrasıyla ilgili olarak, Türkiye açısından temettülerin, yatırım fonu ve yatırım ortaklıklarından elde edilen gelirleri de kapsadığı anlaşılacaktır.

VII. 25 inci Maddeye Ek :

25 inci maddenin 1 inci fıkrasıyla ilgili olarak, “iç mevzuatta öngörülen usullere bakılmaksızın” ifadesi, başvurunun bu anlaşmaya göre yapılmayan bir vergi tahakkukuna ilişkin olması halinde, her halukarda ihtilafların çözümü hakkında önleyici mahiyet arz eden millî usullerin bir alternatifi olmadığı yönünde anlaşılacaktır.

VIII. 28 inci Maddeye Ek :

28 inci maddenin 3 üncü fıkrasının, bu Anlaşmanın vergileme konusunda sağladığı indirimlere ilişkin diğer uygulamaların yerine getirilmesi bakımından Âkit Devletlerin yetkili makamlarını etkilemeyeceği anlaşılmıştır.

3740

9.5.1991

Bu hususları teyiden, iki Devletin tam yetkili temsilcileri bu Protokolü imzaladılar.

Türkçe, İtalyanca ve İngilizce dillerinde, her üç metin de aynı derecede geçerli olmak üzere, Ankara'da, 27 Temmuz 1990 tarihinde iki örnek düzenlenmiştir. Ancak tereddüt halinde İngilizce metin geçerli olacaktır.

TÜRKİYE CUMHURİYETİ HÜKÜMETİ
ADINA
ALİ BOZER
DIŞİŞLERİ BAKANI

İTALYA CUMHURİYETİ
ADINA
GIANNI DE MICHELIS
DIŞİŞLERİ BAKANI

BU KANUNA AİT TUTANAKLAR

Türkiye Büyük Millet Meclisi

Cilt	Birleşim	Sayfa
50	29	443
58	98	201
60	114	167:168,169,291:295
	115	307:308,320,349:353

I - Gerekçeli 546 S. Sayılı Basmayazı Türkiye Büyük Millet Meclisinin 114 üncü Birleşim tutanağına bağlıdır.

II - Bu Kanunu; Türkiye Büyük Millet Meclisinin Dışişleri ve Plan ve Bütçe Komisyonları görüşmüştür.

III - Esas No. : 1/755